

เรื่องราวน้ำตาลอินโดนีเซียในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

การบริโภคน้ำตาลของอินโดนีเซียคาดว่าจะเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น ความต้องการน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (Refined Crystal Sugar - GKR) นั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ - ๖ ต่อปี น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (GKR) เป็นน้ำตาลทรายดิบที่ผ่านการกลั่นสำหรับอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มและอุตสาหกรรมยา การเติบโตของการบริโภคน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (GKR) นั้นได้รับแรงผลักดันหลักจากการพัฒนาของภาคอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมามีการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๑๓.๓ ต่อปี

ความต้องการน้ำตาลทรายของประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คาดว่าจะอยู่ที่จำนวน ๖.๖ ล้านตัน ในขณะเดียวกัน กระทรวงเกษตรคาดการณ์ว่าการผลิตอ้อยในปีนี้จะมียูที่จำนวนเพียง ๒.๒ ล้านตัน ดังนั้นความต้องการที่เหลือจะถูกตอบสนองโดยการนำเข้า ผู้อำนวยการบริหารของสมาคมน้ำตาลทรายอินโดนีเซีย (Indonesian Sugar Association - AGI) กล่าวว่าความต้องการน้ำตาลของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นยังคงต้องนำเข้าน้ำตาลทรายดิบเพื่อนำไปแปรรูปเป็นน้ำตาลกรวด (Crystal Sugar - GKP) และกลั่นเป็นน้ำตาลทรายขาว (GKR)

โควตานำเข้าน้ำตาลทรายดิบในปีนี้ได้ถูกกำหนดไว้ที่ประมาณ ๒.๘ ล้านตัน ต่ำกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่มีจำนวน ๓.๖ ล้านตัน กระทรวงการค้าได้ออกโควตานำเข้าน้ำตาลทรายดิบจำนวน ๑.๔ ล้านตันในครึ่งปีแรกของปี เพื่อให้นำไปแปรรูปน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (GKR) โควตาการนำเข้านี้ได้รับการอนุญาตให้กับสมาชิกของสมาคมน้ำตาลทรายอินโดนีเซีย (AGI) ซึ่งประกอบด้วย ๑๑ บริษัท ที่มีสิทธิ์นำเข้าน้ำตาลทรายดิบที่ผ่านกระบวนการ

ในปัจจุบันการผลิตน้ำตาลของประเทศประกอบด้วยโรงงานน้ำตาลจำนวน ๔๘ แห่งซึ่งเป็นของรัฐวิสาหกิจ (Indonesian state owned enterprises - BUMN) และ ๑๗ โรงงานน้ำตาลที่เป็นของเอกชน ในอนาคตจะมีการสร้างโรงงานน้ำตาลใหม่จำนวน ๑๒ แห่งทั้งในและนอกเกาะชวาเพื่อลดการนำเข้า นอกจากนี้เพื่อส่งเสริมการผลิตของประเทศ รัฐบาลได้สนับสนุนให้มีการลงทุนในโรงงานน้ำตาลที่เชื่อมโยงกับพื้นที่เพาะปลูก

เพื่อกระตุ้นการพัฒนาโรงงานน้ำตาลใหม่และการขยายโรงงานเดิม กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกกฎกระทรวงการค้าเลขที่ ๑๐/๒๕๖๐ ว่าด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการรับวัตถุดิบในบริบทของการพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำตาล การขับเคลื่อนในครั้งนี้ได้รับการตอบรับอย่างดีจากนักลงทุนที่กำลังสร้างโรงงานน้ำตาลแห่งใหม่จำนวน ๑๒ แห่ง และโรงงานอุตสาหกรรม ๒ แห่ง รวมถึงการขยายโรงงานที่มีอยู่เดิมด้วยการลงทุนทั้งหมด ๓๐ ล้านล้านรูเปียห์ สิ่งอำนวยความสะดวกใหม่ถูกคาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓

สมาคมผู้ปลูกอ้อยอินโดนีเซีย (Indonesia Sugarcane Farmers Association - APTRI) กล่าวว่า เกษตรกรชาวไร่อ้อยยังคงเผชิญกับความท้าทายที่สำคัญสองประการ ประการแรกเกษตรกรประสบปัญหาในการขายพืชผล เนื่องจากรัฐบาลยังคงนำเข้าน้ำตาลจำนวนมาก เชื่อว่าการนำเข้าที่สูงจะกดดันราคาอ้อยของเกษตรกรในพื้นที่ แม้ว่าตลาดภายในประเทศจะไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ ก็ตาม นอกจากนี้การนำน้ำตาลที่นำเข้าสู่ตลาดดั้งเดิม

ยังทำให้ราคาน้ำตาลของเกษตรกรในท้องถิ่นลดลง เนื่องจากน้ำตาลนำเข้าถูกขายในราคาเพื่อการแข่งขันได้มากกว่า เมื่อเทียบกับน้ำตาลของเกษตรกรในท้องถิ่น

ประการที่สอง ผลผลิตอ้อยของอินโดนีเซียอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๕ - ๖ เปอร์เซ็นต์ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ของไทย สมาคมน้ำตาลทรายอินโดนีเซีย (AGI) ระบุว่าผลผลิตอ้อยในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จะไม่เปลี่ยนแปลงมากนักแม้ว่าปรากฏการณ์เอลนีโญจะเกิดขึ้น เนื่องจากการบำบัดพื้นที่ปลูกอ้อยไม่ได้รับการดำเนินการอย่างเหมาะสมในปีนี้ โดยเกษตรกรและบริษัท นอกจากนี้ในขณะที่การปลูกอ้อยนอกเกาะชวาเพิ่มขึ้น แต่การปลูกอ้อยบนเกาะชวายังคงลดลง เนื่องจากการใช้ที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์อื่นเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามแม้จะมีพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น การผลิตน้ำตาลกรวด (GKP) จะไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหากไม่ปรับปรุงการดูแลรักษาที่ดินให้ดีขึ้น

หันไปสู่ตลาดโลก ราคาน้ำตาลทรายดิบมีแนวโน้มลดลง ณ สิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ราคาอยู่ที่ ๑๕.๗๘ เหรียญสหรัฐ ต่อปอนด์ จากข้อมูลของกระทรวงเกษตรสหรัฐ (The United States Department of Agriculture - USDA ณ สิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ราคาน้ำตาลทรายดิบลดลงเหลือ ๒๑.๒๖ ดอลลาร์ต่อปอนด์ เนื่องจากการผลิตน้ำตาลที่ลดลงในอินเดีย ปากีสถาน และไทย การผลิตในอินเดียลดลงร้อยละ ๘.๔ เหลือ ๓๐.๓ ล้านตัน เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกลดลง การผลิตของปากีสถานลดลง ๓๐๐,๐๐๐ ตัน เหลือเป็น ๕.๒ ล้านตัน เนื่องจากความล่าช้าในการชำระเงินค่าอ้อย และการตัดสินใจของชาวไร่อ้อยหลายคนที่จะเปลี่ยนมาผลิตฝ้าย ในขณะเดียวกันการผลิตของไทยลดลง ๒๙๐,๐๐๐ ตัน เหลือเพียง ๑๓.๙ ล้านตัน เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกลดลง ในทางกลับกันการผลิตของบราซิลและสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้น ๒ ล้านตัน แต่ไม่ได้ชดเชยการลดลงของการผลิตในอินเดีย ปากีสถาน และไทย

ในท้ายที่สุดรัฐบาลยังคงผลักดันให้มีการพัฒนาโรงงานน้ำตาลเพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำตาลของประเทศและตอบสนองความต้องการน้ำตาลของประเทศ

ที่มา : หนังสือพิมพ์ The Jakarta Post ฉบับวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒